

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 145/17
V Luxemburgu 20. decembra 2017

Rozsudok vo veci C-102/16
Vaditrans BVBA/Belgische Staat

V odvetví cestnej dopravy nemôžu vodiči čerpať dobu pravidelného týždenného odpočinku, na ktorú majú nárok, vo vozidle

Naopak, dobu skráteného týždenného odpočinku možno za určitých podmienok čerpať vo vozidle

V auguste 2014 spoločnosť Vaditrans, ktorá je dopravným podnikom so sídlom v Belgicku, podala na Raad van State (Štátna rada, Belgicko) žalobu o neplatnosť belgického kráľovského výnosu, podľa ktorého možno v prípade, že vodič kamióna čerpá svoju dobu pravidelného týždenného odpočinku vo svojom vozidle, uložiť pokutu vo výške 1 800 eur. Podľa spoločnosti Vaditrans je dotknutý kráľovský výnos nezlučiteľný zo zásadou zákonnosti trestov, pretože zakazuje a sankcionuje čerpanie doby pravidelného týždenného odpočinku vo vozidle, hoci nariadenie Únie upravujúce túto oblasť¹ nestanovuje takýto zákaz. Belgické kráľovstvo sa naopak domnieva, že z dotknutého nariadenia jasne vyplýva, že vodič nemôže čerpať dobu pravidelného týždenného odpočinku vo svojom vozidle a že pokuta, ktorú na tieto účely stanovuje belgická právna úprava, len uplatňuje zákaz obsiahnutý v tomto nariadení.

Dotknuté nariadenie Únie, ktoré harmonizuje právne predpisy v sociálnej oblasti týkajúce sa cestnej dopravy, ukladá vodičom povinnosť čerpať dobu pravidelného denného odpočinku v trvaní najmenej jedenásť hodín (ktorá môže byť za určitých podmienok skrátená na deväť hodín), ako aj dobu pravidelného týždenného odpočinku v trvaní najmenej štyridsaťpäť hodín (ktorá môže byť za určitých podmienok skrátená na dvadsaťštyri hodín). Nariadenie dodáva, že ak sa tak vodič rozhodne, môžu sa doby denného odpočinku a doby skráteného týždenného odpočinku mimo základne čerpať vo vozidle, pokiaľ je vybavené vhodnými zariadeniami na spanie pre každého vodiča a vozidlo nie je v pohybe.²

Raad van State žiada od Súdneho dvora, aby mu objasnil požiadavky nariadenia. Konkrétne sa pýta, či sa má nariadenie chápať tak, že obsahuje implicitný zákaz čerpania doby pravidelného týždenného odpočinku vo vozidle. Ak ide o taký prípad, Raad van State sa pýta, či nariadenie vzhľadom na to, že jasne a výslovne nestanovuje takýto zákaz, nie je v rozpore so zásadou zákonnosti trestných činov a trestov.

V dnešnom rozsudku Súdny dvor v prvom rade konštatuje, že vždy, keď nariadenie súčasne hovorí o pojmoch „doba pravidelného týždenného odpočinku“ a „doba skráteného týždenného odpočinku“, používa všeobecný výraz „doba týždenného odpočinku“. Pokiaľ ide o možnosť čerpať dobu odpočinku vo vozidle, nariadenie pritom používa všeobecný výraz „doba denného odpočinku“ – ktorá zahŕňa doby pravidelného a skráteného denného odpočinku – a osobitný výraz „doba skráteného týždenného odpočinku“. **Podľa Súdneho dvora zo skutočnosti, že normotvorca Únie nepoužil všeobecný výraz „doba týždenného odpočinku“, aby tak zahrnul oba druhy dôb týždenného odpočinku, jasne vyplýva, že chcel vodičovi umožniť, aby čerpal doby skráteného týždenného odpočinku vo vozidle, a naopak, zakázať mu, aby tak konal v prípade dôb pravidelného týždenného odpočinku.**

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 (Ú. v. EÚ L 102, 2006, s. 1).

² Ide o článok 8 ods. 8 nariadenia č. 561/2006.

Súdny dvor ďalej dodáva, že **hlavným cieľom nariadenia je zlepšiť pracovné podmienky zamestnancov v odvetví cestnej dopravy, ako aj zlepšiť bezpečnosť na cestách vo všeobecnosti**. Normotvorca teda chcel, aby vodiči mali možnosť čerpať svoje doby pravidelného týždenného odpočinku na mieste, ktoré poskytuje zodpovedajúce a vhodné podmienky ubytovania. Kabína kamióna pritom nie je miestom na odpočinok zodpovedajúcim dobám odpočinku dlhším, než sú doby denného odpočinku a doby skráteného týždenného odpočinku. Súdny dvor tak konštatuje, že ak by mal určiť, že doby pravidelného týždenného odpočinku možno čerpať vo vozidle, malo by to za následok, že vodič by mohol čerpať všetky svoje doby odpočinku v kabíne vozidla, **čo by bolo zjavne v rozpore s cieľom spočívajúcim v zlepšení pracovných podmienok vodičov sledovaným nariadením**.

Napokon Súdny dvor uvádza, že počas procesu prijímania nariadenia Komisia navrhovala, aby mali vodiči možnosť čerpať všetky doby odpočinku (t. j. tak doby skráteného a pravidelného denného odpočinku, ako aj doby skráteného a pravidelného týždenného odpočinku) vo vozidle. Tento návrh bol však následne pozmenený tak, aby bolo možné čerpať vo vozidle len dobu skráteného týždenného odpočinku mimo základne, s výnimkou doby pravidelného týždenného odpočinku, a to s cieľom chrániť blaho a hygienické podmienky vodičov. **Táto zmena podľa Súdného dvora jasne preukazuje zámer normotvorcu vylúčiť možnosť čerpať doby pravidelného týždenného odpočinku vo vozidle**.

Súdny dvor konštatuje, že nariadenie Únie, ktoré harmonizuje právne predpisy v sociálnej oblasti týkajúce sa cestnej dopravy, výslovne obsahuje zákaz pre vodičov čerpať ich dobu pravidelného týždenného odpočinku vo vozidle.

Pokiaľ ide o druhú otázku Raad van State, Súdny dvor pripomína, že zásada zákonnosti trestov vyžaduje, aby právne predpisy Únie jasne definovali porušenia a sankcie za ne. Vzhľadom na skutočnosť, že zákaz čerpať dobu pravidelného týždenného odpočinku vo vozidle je výslovne obsiahnutý v nariadení a že toto nariadenie ukladá členským štátom povinnosť sankcionovať porušenia,³ zásada zákonnosti trestov nie je porušená. Členským štátom teda prislúcha vymedziť, ktoré sankcie sú vhodné na zabezpečenie pôsobnosti a účinnosti nariadenia, pričom sa musí dohliadať na to, aby boli tieto sankcie ukladané za podmienok – tak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných –, ktoré sú analogické podmienkam uplatniteľným na porušenia vnútroštátneho práva obdobnej povahy a dôležitosti.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

³ Ide o článok 19 nariadenia č. 561/2006.